

You Should Have Seen the Mess by Muriel Spark

I am now more than glad that I did not pass into the grammar school five years ago, although it was a disappointment at the time. I was always good at English, but not so good at the other subjects!!

I am glad that I went to the secondary modern school, because it was only constructed the year before. Therefore, it was much more hygienic than the grammar school. The secondary modern was light and airy, and the walls were painted with a bright, washable gloss. One day, I was sent over to the grammar school, with a note for one of the teachers, and you should have seen the mess! The corridors were dusty, and I saw dust on the window ledges, which were chipped. I saw into one of the classrooms. It was very untidy in there.

I am also glad that I did not go to the grammar school, because of what it does to one's habits. This may appear to be a strange remark, at first sight. It is a good thing to have an education behind you, and I do not believe in ignorance, but I have had certain experiences, with educated people, since going out into the world.

I am seventeen years of age, and left school two years ago last month. I had my A certificate for typing, so got my first job, as a junior, in a solicitor's office. Mum was pleased at this, and Dad said it was a first-class start, as it was an old-established firm. I must say that when I went for the interview, I was surprised at the windows, and the stairs up to the offices were also far from clean. There was a little waiting-room, where some of the elements were missing from the gas fire, and the carpet on the floor was worn. However, Mr. Heygate's office, into which I was shown for the interview, was better. The furniture was old, but it was polished, and there was a good carpet, I will say that. The glass of the bookcase was very clean.

I was to start on the Monday, so along I went. They took me to the general office, where there were two senior shorthand-typists, and a clerk, Mr. Gresham, who was far from smart in appearance. You should have seen the mess!! There was no floor covering whatsoever, and so dusty everywhere. There were shelves all round the room, with old box files on them. The box files were falling to pieces, and all the old papers inside them were crumpled. The worst shock of all was the tea-cups. We never keep a cracked cup, but throw it out, because those cracks can harbour germs. So Mum gave me my own cup to take to the office.

.....

Everyone admires our flat, because Mum keeps it spotless, and Dad keeps doing things to it. He has done it up all over and got permission from the Council to remodernize the kitchen. I well recall the Health Visitor, remarking to Mum, "You could eat off your floor, Mrs. Merrifield." It is true that you could eat your lunch off Mum's floors, and any hour of the day or night you will find every corner spick and span.

Látnod kellett volna a felfordulást Muriel Spark

Most már több, mint boldog vagyok, hogy nem jutottam be a gimnáziumba öt évvel ezelőtt, noha akkor csalódott is voltam. Angolból mindig is jó voltam, a többi tantárgyból azonban nem igazán!!

Örülök, hogy a természettudományos tagozatú középiskolába jártam, mert csupán egy évvel azelőtt épült, hogy odakerültem, ezért sokkal higiénikusabb volt, mint a gimnázium. A természettudományos tagozat világos és szellős volt, a falak fényesre voltam festve színtartó mázzal. Egy nap, a gimnáziumba küldtek egy üzenettel egy tanár számára. Látnod kellett volna azt a felfordulást! A folyosókat por lepte, porréteget láttam a kicsorbult ablakpárkányokon. Beláttam a tantermek egyikébe, igen nagy rendtelenség volt ott bent.

Azért is örülök, hogy nem a gimnáziumba jártam, mert látom, hogy mit művel az ember szokásaival. Talán furcsa észrevételnek tűnhet első ránézésre. Jó dolog, ha van mögötted oktatás, és nem vagyok a tudatlanság híve, de voltak bizonyos tapasztalataim tanult emberekkel, mióta elkezdtem az életem.

Tizenhét éves vagyok, és múlt hónapban volt két éve, hogy végeztem az iskolával. Gépírásból szereztem A típusú bizonyítványt, utána kezdtem el dolgozni először, kezdőként egy ügyvédi irodában. Anyu el volt ragadtatva, és apa azt mondta, hogy ez egy elsőosztályú kezdés, mivel az iroda egy régen alapított céghez tartozott. Meg kell mondjam, amikor az interjúra mentem meglepődtem, mivel az ablakok és az irodába vezető lépcsők közel sem voltak tiszták. Volt egy kicsi váróterem, ahol a gáztűzhely egyes részei hiányoztak és a szőnyeg a padlón viseltes volt már. Azonban Mr. Heygate irodája, ahova az interjúra vezettek, jobb volt. A bútorok régiek voltak, de kifényezettek, és a szőnyeg is szép volt, nem tagadom. A könyvszekrény üveg része nagyon tiszta volt.

Hétfőn kellett kezdenem, szóval így is tettem. Bevittek a központi irodába, kettő idősebb gyorsgépíró, egy írnök, és Mr. Gresham tartózkodott, aki messze nem volt elegáns külsejű. Látnod kellett volna azt a felfordulást!! Semmilyen parketta nem volt és mindent por borított. A teremben köröskörül polcok voltak, rajtuk régi irattartókkal. A darabjaikra esett irattartókban a régi papírok összegyűrődtek. A legrosszabb meglepetés mind közül a teáscsésze volt. Soha nem tartunk meg egy csorba csészét, hanem kidobjuk, mivel azokban a csorbákban baktériumok bújhatnak meg. Ezért anyu saját csészét adott nekem, amit az irodába vihetek.

.....

Mindenki csodálja a lakásunkat, mert anyu makulátlanul tartja, apu meg mindig javítgatja. Mindenhol rendbe hozta, és engedélyt is kapott a tanácstól, hogy felújítsa a konyhát. Tisztán emlékszem az egészségügyi ellenőrre, ahogy megjegyzi anyunak, „Enni lehetne a padlójáról, Mrs. Merrifield.” Tényleg igaz, hogy meg lehetne ebédelni anyu padlójáról, és a nappal vagy éjjel bármely órájában minden sarkot patyolat tisztán találsz.

Kovács Anna Borka 10.B